

شماره ۱۹۵
تاریخ ۱۳۷۷/۱/۲۱

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

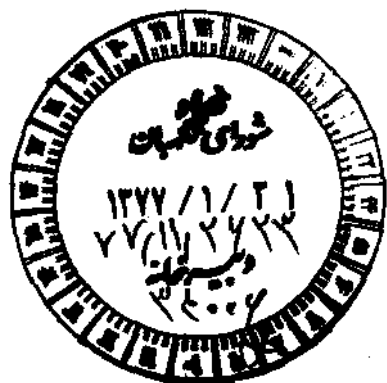

بشمار

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۸۹۰۶/۸۰۰۲۶ مورخ ۱۳۷۶/۱۲/۱۲ دولت در مورد موافقتنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۷۷/۱/۲۶ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد. /ن

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی

بمکن

لایحه موافقتنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان

ماده واحده - لایحه موافقتنامه همکاریهای بازرگانی و اقتصادی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان مشتمل بر (۱) مقدمه و (۲۱) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان که از این پس "طرفهای متعاقد" نامیده می شوند، با تمایل به ایجاد تسهیلات و توسعه روابط تجاری بر پایه برابری، عدم تبعیض و حفظ منافع متقابل بین دو کشور و با اعتقاد به اینکه همکاری در زمینه تجاری برای دستیابی به حداکثر توسعه در کشورهای خود امری ضروری می باشد، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - مبادلات تجاری بین طرفهای متعاقد و قراردادهای منعقد شده بین اشخاص حقیقی و حقوقی دو کشور در چهارچوب این موافقتنامه و با رعایت قوانین و مقررات جاری هر یک از طرفهای متعاقد انجام خواهد شد.

ماده ۲ - طرفهای متعاقد در چهارچوب قوانین و مقررات خود از وسیعترین سطح ممکن تجارت بین دو کشور حمایت و تسهیلات لازم را فراهم خواهند نمود. در این رابطه طرفهای متعاقد حداکثر کوشش خود را جهت ترغیب تجارت مستقیم بین خود و افزایش حجم تجارت به منظور منافع متقابل دو کشور بکار خواهند برد.

تذکره

طرفها شرکتهای ذیربط خود را به منظور انعقاد انواع مختلف تجارت متقابل مانند: بیع متقابل، فرآوردههای جانبی، معاملات جبرانی و سرمایه گذاریهای مشترک و غیره تشویق خواهند نمود.

ماده ۳- در چهارچوب این موافقتنامه، سازمانهای ذیصلاح دو کشور برای کلیه کالاهای صادراتی به طرف دیگر باید گواهی مبداء صادر نمایند.

ماده ۴- کالاهایی که براساس این موافقتنامه بین دو کشور مبادله می شود، فقط به کشور ثالثی که روابط تجاری رسمی با طرفهای متعاقد دارد و همچنین با رعایت قوانین و مقررات کشور صادرکننده، قابل صدور مجدد خواهد بود.

ماده ۵- مبادله کالاها و خدمات بین دو کشور در چهارچوب این موافقتنامه و براساس استانداردهای مورد توافق سازمانهای ذیربط طرفهای متعاقد صورت خواهد گرفت.

ماده ۶- در چهارچوب این موافقتنامه، قیمت کالاهای مورد مبادله بین دو کشور، براساس قیمتهای بازار جهانی خواهد بود. برای کالاهایی که قیمت جهانی برای آنها وجود ندارد، قیمت کالاهای مشابه که مورد قبول دو طرف باشد در نظر گرفته خواهد شد.

ماده ۷- جهت تسهیل در امر ترانزیت کالاهای تجاری براساس این موافقتنامه، طرفهای متعاقد در موارد زیر توافق نمودند:

الف - تسهیل آزادی عبور کالا از مبداء سرزمین هر یک از طرفهای متعاقد به مقصد سرزمین کشور ثالث.

ب - تسهیل آزادی عبور کالا از مبداء سرزمین کشور ثالث به مقصد سرزمین هر یک از طرفهای متعاقد.

تذکره

ج - بندهای (الف) و (ب) فوق تابع قوانین و مقررات ملحوظ در موافقتنامه حمل و نقلی خواهد بود که با توجه به قوانین و مقررات عمومی و جاری بین دو کشور به امضاء خواهد رسید.

ماده ۸ - هر یک از طرفهای متعاقد باید بهترین رفتاری که در مورد تشریفات ورود یا صدور و نیز در خصوص میزان، نحوه و ملاک وضع یا اخذ حقوق گمرکی، سود بازرگانی و هرگونه وجه لازم التأدیه دیگر نسبت به واردات و یا صادرات هر کشور ثالثی اعمال می دارد و یا در آینده اعمال خواهد داشت، عینا در مورد واردات و صادرات دولت متعاقد دیگر معمول دارد.

ماده ۹ - کلیه پرداختها بین اشخاص حقیقی و حقوقی هر دو کشور ناشی از اجرای قراردادهایی که متعاقب این موافقتنامه منعقد خواهند گردید، به هر نوع ارز قابل تسعیر در چهارچوب قوانین و مقررات جاری بانکهای مرکزی دو کشور انجام خواهد پذیرفت.

ماده ۱۰ - هر یک از طرفهای متعاقد، موسسات و شرکتهای تجاری خود را به شرکت در نمایشگاههای بین المللی و یا اختصاصی که در کشور طرف دیگر برگزار می شود، تشویق و ترغیب خواهد نمود و حتی الامکان تسهیلات و اطلاعات لازم را در اختیار موسسات و شرکتهای تجاری کشور متعاقد دیگر قرار خواهد داد.

۱ - مبداء کالاهایی که به معرض نمایش گذاشته می شوند، باید کشور شرکت کننده در نمایشگاه باشد.

۲ - معافیت از حقوق گمرکی، سود بازرگانی و سایر هزینه های مشابه در مورد کالاها و نمونه های ارسالی برای نمایشگاهها و همچنین ورود، خروج، فروش و نمایش کالاها تابع قوانین و مقررات کشوری که در آن نمایشگاه برگزار می شود، خواهد بود.
در این رابطه ترتیبات ترجیحی خاص می تواند ایجاد و به این موافقتنامه اضافه گردد.

تعلیه

ماده ۱۱ - هر یک از طرفهای متعاقد اجازه برگزاری سالانه یک بازار مکاره یا نمایشگاه اختصاصی با حق فروش را برای ارایه تولیدات کشور متعاقد دیگر به بازرگانان، شرکتهای تجاری و موسسات آن کشور خواهند داد، مشروط بر اینکه:
- مدت برگزاری نمایشگاه از پانزده روز بیشتر نباشد.
- بازرگانان، شرکتهای و موسسات مذکور قوانین و مقررات کشور میزبان را رعایت نمایند.

- نوع و حجم کالاهای عرضه شده، مورد توافق طرفین باشد.
- مفاد این ماده مانع از آن نخواهد بود که طرفهای متعاقد در مورد تعداد و مدت زمان بازار مکاره یا نمایشگاه اختصاصی با حق فروش به نحوه دیگری توافق نمایند.

ماده ۱۲ - طرفهای متعاقد با رعایت قوانین، قواعد و مقررات جاری در کشورهای خود و طبق شرایط توافق شده توسط مقامات ذیصلاح طرفها، واردات و صادرات اقلام زیر را با معافیت از حقوق گمرکی، سود بازرگانی، مالیاتها و سایر عوارض و هزینههایی که مربوط به پرداخت خدمات نباشد اجازه می دهند:
الف - نمونه کالاها و مواد تبلیغاتی که فقط برای اخذ سفارشات و به منظور تبلیغات وارد شده باشند و با هدف فروش نبوده و ارزش تجاری نداشته باشند.
ب - کالاها و تجهیزات که برای آزمایشات، فعالیتهای تحقیقاتی، تعمیر، بهبود، ساخت و مقاصد پردازش بطور موقت وارد شده و پس از تکمیل چنین کارهایی بر روی آنها به کشور مبداء عودت خواهند شد.

ماده ۱۳ - طرفهای متعاقد جهت گسترش روابط بازرگانی بین دو کشور توافق نمودند نسبت به ایجاد تسهیلات کنسولی از قبیل اعطای روادید تجاری و تسجیل مدارک تجاری اقدام لازم معمول دارند.

بمبار

ماده ۱۴ - طرفهای متعاقد موافقت نمودند که اتاقهای بازرگانی خود را به همکاری مؤثر و نزدیک و در صورت لزوم ایجاد اتاق بازرگانی مشترک و تبادل هیاتهای بازرگانی و برگزاری سمینارها و کنفرانسهای تخصصی به منظور آشنایی با محصولات یکدیگر و بازاریابی آنها تشویق کنند و برای نیل به این منظور تسهیلات لازم را فراهم آورند.

ماده ۱۵ - به منظور تسهیل و توسعه مبادلات کالا، خدمات و اطلاعات بازرگانی بین دو کشور، هریک از طرفهای متعاقد اجازه خواهد داد که طرف متعاقد دیگر یک دفتر یا مرکز بازرگانی در قلمرو وی تاسیس نماید. عده کارکنان و تجهیزات دفتر یا مرکز مزبور و تعداد شعب آن منوط به توافق آتی طرفهای متعاقد خواهد بود.

ماده ۱۶ - مقررات این موافقتنامه به هیچ طریق حقوق هیچیک از طرفهای متعاقد را در جهت اعمال هر نوع ممنوعیت یا محدودیت از هر قبیل جهت حفاظت از منافع اساسی ملی یا حفظ بهداشت عمومی یا جلوگیری از امراض و آفات حیوانی و نباتی تحدید نمی نماید.

ماده ۱۷ - طرفهای متعاقد موافقت نمودند رفتار ملی را در چهارچوب این موافقتنامه در مورد اتباع طرف دیگر معمول دارند، مگر در اموری که مختص به اتباع آن کشور باشد. طرفهای متعاقد موافقت نمودند در چهارچوب این موافقتنامه چنانچه به اموال و داراییهای اتباع طرف مقابل خساراتی وارد آید که متناسب به عمل دولت باشد به نحو کافی جبران نمایند.

بمطابق

ماده ۱۸ - طرفهای متعاقد موافقت نمودند که کمیته مشترکی مرکب از نمایندگان دو دولت تشکیل شود و هر شش ماه یکبار به طور متناوب در هر یک از دو کشور تشکیل جلسه دهد.

ریاست کمیته را وزیر بازرگانی جمهوری اسلامی ایران و وزیر اقتصاد و تجارت جمهوری لبنان عهده دار خواهند بود.

وظایف کمیته مشترک به قرار زیر خواهد بود:

الف - نظارت بر حسن اجرای این موافقتنامه.

ب - آرایه راه حل برای رفع مشکلاتی که ممکن است در جریان اجرای این موافقتنامه حادث شود.

ج - بررسی و مطالعه راههای افزایش و تنوع تجارت بین دو کشور و آرایه پیشنهادات اجرایی در این خصوص به طرفهای متعاقد.

ماده ۱۹ - هیچیک از مفاد این موافقتنامه بر تعهدات و حقوق ناشی از موافقتنامه‌ها و پیمانهای بین‌المللی موجودی که هر یک از طرفهای متعاقد قبل از انعقاد این موافقتنامه به آن پیوسته‌اند، تاثیری ندارد.

ماده ۲۰ - کلیه مسایلی که ممکن است در رابطه با اجرا یا تفسیر این موافقتنامه حادث شود، ابتدا از طریق مجاری دیپلماتیک و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط، ضمن ارسال اطلاعیه‌ای برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیات داوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سرداور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به داوری، هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می‌کند و داوران منتخب طرفهای

تعلیه

متعاهد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفهای متعاهد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکنند، یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاهد می تواند از رییس دیوان بین المللی دادگستری بخواهد که برحسب مورد، داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید.

هیات داوری براساس قواعد و مقررات زیر اتخاذ تصمیم خواهد کرد:

الف - شرایط مقرر در موافقتنامه.

ب - حقوق بین الملل.

ج - حقوق بازرگانی بین الملل.

د - رسوم بازرگانی مربوط.

هیات داوری آیین نامه داخلی و قواعد دادرسی خود را تعیین خواهد کرد. محل داوری در کشور ثالث و هزینه های مربوط بالمناصفه به عهده طرفها خواهد بود. رای داوری قطعی و لازم الاجراء می باشد.

ماده ۲۱- این موافقتنامه از تاریخ آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاهد به طرف متعاهد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم الاجرا شدن موافقتنامه حاضر به عمل آورده است برای مدت سه سال به مورد اجرا گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه خود به خود برای دوره های یکساله تمدید خواهد شد، مگر اینکه یکی از طرفهای متعاهد شش ماه قبل از خاتمه دوره مربوط عدم تمدید آن را کتبا به اطلاع طرف متعاهد دیگر برساند.

پس از انقضای مدت اعتبار این موافقتنامه مقررات آن در مورد قراردادهایی که به موجب آن به امضا رسیده و در حال اجرا می باشد تا حداکثر یک سال پس از انقضای این موافقتنامه معتبر خواهد بود، مگر اینکه طرفهای متعاهد به نحو دیگری توافق نمایند.

تبادل

این موافقتنامه در (۱) مقدمه و (۲۱) ماده در تاریخ ۵ آبان ۱۳۷۶ مطابق با ۲۷ اکتبر ۱۹۹۷ در دو نسخه به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار می باشد. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر متون این موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک قرار خواهد گرفت.

از طرف دولت جمهوری لبنان
یاسین کامل جابر
وزیر اقتصاد و تجارت

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران
محمد شریعتمداری
وزیر بازرگانی

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و بیست و یک ماده و ضمایم آن در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و ششم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و هفت به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. /ن

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی